

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

21 септември 2017 година *

„Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие —
Рамково решение 2008/675/ПВР — Приложно поле — Вземане предвид в хода на
новообразувано наказателно производство на предишна присъда, постановена в друга държава
членка, с оглед на определянето на общо наказание — Национална процедура за предварително
признаване на тази присъда — Промяна на начина на изпълнение на наказанието, наложено в
другата държава членка“

По дело C-171/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Софийски
районен съд (България) с определение от 7 март 2016 г., постъпило в Съда на 24 март 2016 г., в
рамките на производство по дело

Траян Бешков

срещу

Софийска районна прокуратура

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, A. Tizzano (докладчик),
заместник-председател на Съда, M. Berger, A. Borg Barthet и E. Levits, съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за чешкото правителство, от L. Březinová, M. Smolek и J. Vlácil, в качеството на представители,
- за австрийското правителство, от G. Eberhard, в качеството на представител,
- за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от S. Grünheid и П. Михайлова, в качеството на представители,

* Език на производството: български.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 май 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24 юли 2008 година за вземане предвид присъдите, постановени в държавите — членки на Европейския съюз, в хода на новообразувани наказателни производства.
- 2 Запитването е представено по повод на отправено от г-н Траян Бешков до Софийски районен съд (България) искане за вземане предвид на предишна осъдителна присъда, постановена срещу него от съд на друга държава членка.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 2, 5—7 и 13 от Рамково решение 2008/675 предвиждат:

„(2) На 29 ноември 2000 г., в съответствие със заключенията от Европейския съвет в Тампере, Съветът прие програмата с мерки за въвеждане на принципа за взаимното признаване [...] на решенията в областта на наказателното право [...], което предвижда „приемането на един или повече инструменти, които установяват принципа, че съд в дадена държава членка следва да може да взема под внимание окончателните наказателни съдебни решения, постановени от съдилищата в други държави членки, с цел да оцени криминалното досие на деца и да установи дали е извършил повторно престъпление, а също и за да определи съответния вид присъда и мерките по изпълнението ѝ“.

[...]

- (5) Следва да се утвърди принципът държавите членки да приемат, че присъда, постановена в други държави членки, поражда същите правни последици като присъда, постановена от собствените им съдилища според националното законодателство, независимо дали тези последици се разглеждат от националното законодателство като въпрос на факт или на процесуално или материално право. Но настоящото рамково решение няма за цел да хармонизира признаването от различните национални законодателства на правните последици на съществуващи предишни присъди и задължението да се вземат под внимание предишни присъди, постановени в други държави членки, съществува само дотолкова, доколкото предишните национални присъди се вземат под внимание в националното право.
- (6) За разлика от други правни инструменти, настоящото рамково решение няма за цел изпълнение в една държава членка на съдебни решения, взети в други държави членки, а по-скоро осигуряване възможност предишни присъди, постановени в една държава членка, да имат правни последици в хода на новообразувани наказателни производства в друга държава членка, доколкото тези последици са свързани с предишни национални присъди съгласно законодателството на другата държава членка.

[...]

(7) Последствията, произтичащи от присъда, постановена в друга държава членка, следва да са равностойни на последствията от едно национално решение както в досъдебната фаза на наказателното производство, така и по време на съдебното производство и по време на изпълнение на присъдата.

[...]

(13) Настоящото рамково решение зачита наличието на различни национални решения и процедури, необходими при вземането предвид на предишна присъда, постановена в друга държава членка. Изключването на възможността за преразглеждане на предишна присъда не ограничава държава членка да вземе, ако е необходимо, решение за признаване на равностойни правни последствия на такава предишна присъда. Но процедурите, необходими за издаване на такова решение, не следва, предвид необходимото време и процедури или формалности, да правят невъзможно признаване на равностойни правни последствия на предишна присъда от друга държава членка“.

4 Член 1, параграф 1 от това рамково решение гласи:

„Целта на настоящото рамково решение е да определи условията, при които в хода на наказателно производство в държава членка срещу дадено лице се вземат под внимание предишните присъди, постановени срещу същото това лице за различни деяния в други държави членки“.

5 Член 3 от посоченото рамково решение, озаглавен „Вземане под внимание в хода на новообразувано наказателно производство на присъда, постановена в друга държава членка“, предвижда в параграфи 1—4:

„1. Всяка държава членка следва да гарантира, че в хода на наказателно производство срещу дадено лице се вземат под внимание предишни присъди, постановени срещу същото това лице за различни деяния в други държави членки, за които е получена информация по приложимите инструменти за взаимна правна помощ или при обмен на информация от криминални досиета, доколкото се вземат под внимание и се признават съответните правни последствия на предишни национални присъди съгласно националното законодателство.

2. Параграф 1 се отнася до досъдебната фаза, до съдебното производство и до времето на изпълнение на присъдата, особено във връзка с приложимите процедурни правила, включително правилата, свързани с[ъс задържане под стража], определяне на престъплението, вида и тежестта на присъдата, както и правилата за изпълнение на решението.

3. Вземането предвид на постановени в други държави членки предишни присъди, както е предвидено в параграф 1, няма за последствие намеса, отмяна или преразглеждане на предишни присъди или на каквото и да е друго решение, свързано с изпълнението им от държавата, провеждаща новообразуваното производство.

4. Съгласно параграф 3 параграф 1 не се прилага, доколкото предишната присъда е национална присъда на държавата членка, извършваща новообразуваното производство, и вземането предвид на предишната присъда според националното право на тази държава членка би имало за последствие намеса, отхвърляне или преразглеждане на предишната присъда или на каквото и да е решение, свързано с изпълнението ѝ“.

Българското право

Наказателният кодекс

- 6 Наказателният кодекс предвижда в член 8, алинея 2, която е в сила от 27 май 2011 г. и транспонира в българското право Рамково решение 2008/675, че:

„Влязла в сила присъда, постановена в друга държава — членка на Европейския съюз, за деяние, което съставлява престъпление по българския Наказателен кодекс, се взема предвид във всяко наказателно производство, което се провежда срещу същото лице в Република България“.

- 7 Член 23, алинея 1 от този кодекс гласи:

„Ако с едно деяние са извършени няколко престъпления или ако едно лице е извършило няколко отделни престъпления, преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях, съдът, след като определи наказание за всяко престъпление отделно, налага най-тежкото от тях“.

- 8 Съгласно член 25, алинеи 1 и 2 от посочения кодекс:

„1. Разпоредбите на [член 23] се прилагат и когато лицето е осъдено с отделни присъди.

2. В тези случаи, ако наказанието по някоя от присъдите е изтърпяно изцяло или отчасти, то се приспада, ако е от вида на определеното за изтърпяване общо наказание“.

- 9 Текстът на член 66, алинея 1 от същия кодекс е следният:

„Когато съдът налага наказание лишаване от свобода до три години, той може да отложи изпълнението на наложеното наказание [...], ако лицето не е осъждано на лишаване от свобода за престъпление от общ характер [...]“.

Наказателно-процесуалният кодекс

- 10 Член 4, алинеи 2 и 3 от Наказателно-процесуалния кодекс гласи:

„2. Влязлата в сила присъда, издадена от съд на друга държава и непризната по реда на българското законодателство, не подлежи на изпълнение от органите на Република България.

3. Разпоредбите на [алинея] 2 не се прилагат, ако е предвидено друго в международен договор, по който Република България е страна, който е ратифициран, обнародван и влязъл в сила“.

- 11 Член 463 от този кодекс, съдържащ се в тридесет и шеста глава, раздел II, който е озаглавен „Признаване и изпълнение на присъда на чуждестранен съд“, предвижда:

„Влязла в сила присъда, постановена от чуждестранен съд, се признава и изпълнява от органите на Република България в съответствие с чл. 4, ал. 3, когато:

1. деянието, за което е направено искането, съставлява престъпление по българския закон;
2. деецът е наказателноотговорен по българския закон;
3. присъдата е постановена в пълно съответствие с принципите на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и на протоколите към нея, по които Република България е страна;

4. деецът не е осъден за престъпление, което се счита за политическо или за свързано с политическо престъпление, или за военно престъпление;
 5. по отношение на същия деец за същото престъпление Република България не е признала присъда на друг чуждестранен съд;
 6. присъдата не противоречи на основните принципи на българското наказателно и наказателнопроцесуално право“.
- 12 Член 465 от посочения кодекс, уточняващ процедурата за признаване, гласи:
- „1. Искане за признаване в Република България на присъда на чуждестранен съд се отправя от компетентния орган на другата държава до Министерството на правосъдието.
2. Министерството на правосъдието изпраща искането и приложените към него присъда и други документи на окръжния съд по местоживеенето на осъдения. Ако последният не живее в страната, компетентен да разгледа искането е Софийският градски съд.
- [...]“.
- 13 Съгласно член 466, алинея 1 от същия кодекс, уреждащ действието на признаването:
- „Решението, с което е призната присъда на чуждестранен съд, има действието на присъда, постановена от български съд“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 С влязла в сила присъда от 13 декември 2010 г. на Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт, Австрия) на г-н Бешков е наложено наказание лишаване от свобода в размер на осемнадесет месеца, от които шест месеца при ефективно изпълнение и дванадесет месеца условно с изпитателен срок от три години, за вещно укривателство, извършено на 14 ноември 2010 г. в Австрия. Подлежащата на ефективно изпълнение част от наказанието, а именно шест месеца лишаване от свобода, е изтърпяна, а считано от 14 май 2011 г., е започнал да тече изпитателният срок.
- 15 Впоследствие с влязла в сила присъда от 29 април 2013 г. на запитващата юрисдикция на г-н Бешков е наложено ефективно наказание лишаване от свобода в размер на една година за причинена на 19 ноември 2008 г. в София (България) лека телесна повреда с разстройство на здравето по хулигански подбуди. Към датата на постановяване на определението за преюдициално запитване това наказание не е изтърпяно, тъй като г-н Бешков се укрива.
- 16 На 14 май 2015 г. чрез своя упълномощен защитник по делото г-н Бешков подава до запитващата юрисдикция молба на основание член 23, алинея 1 и член 25, алинея 1 от Наказателния кодекс, с която иска да му бъде определено за изтърпяване едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода между наложените, от една страна, с присъдата от 13 декември 2010 г. на Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт), и от друга страна, с тази на запитващата юрисдикция от 29 април 2013 г.
- 17 Всъщност тези две разпоредби предвиждат по-специално че когато едно лице е извършило няколко престъпления и след това с отделни присъди са му наложени отделни наказания за всяко от тези престъпления, националният съд определя за изтърпяване от лицето едно общо наказание, а именно най-тежкото от първоначално наложените. По същество от определението за преюдициално запитване следва, че в този случай най-тежкото наказание поема

първоначално наложените по-леки. Освен това от посочените разпоредби следва, че когато едно от първоначално наложените наказания вече е изтърпяно изцяло или отчасти, то се приспада от определеното за изтърпяване общо наказание, ако е от същия вид.

- 18 Запитващата юрисдикция отбелязва обаче, че според преобладаващата част от съдебната практика и според Софийската районна прокуратура (България) е недопустимо, по-специално с оглед на член 4, алинея 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, да се определи общо наказание, като се вземе предвид наказанието, наложено с предишна присъда, постановена в друга държава членка, ако тази присъда не е била призната предварително от компетентните български съдилища по реда на предвидената по-конкретно в членове 463—466 от този кодекс специална процедура за признаване и изпълнение на постановените от чуждестранни съдилища присъди. Предвид тази съдебна практика запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали, за да се уважи молбата на г-н Бешков, присъдата на Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт) трябва да бъде предварително призната по-конкретно съгласно членове 463—466 или, както поддържа г-н Бешков, запитващата юрисдикция може или дори трябва да уважи молбата, без да е необходимо предварително признаване на тази присъда, като се основе на член 8, алинея 2 от Наказателния кодекс, с който Решение 2008/675 се транспонира в българското право.
- 19 По същество запитващата юрисдикция счита, че за да се отговори на този въпрос, е необходимо да се прецени дали това рамково решение се прилага за производство като главното, което има за предмет да се определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като се вземе предвид присъда, постановена от съд на друга държава членка, и по-специално наказанието, наложено на осъденото с тази присъда лице.
- 20 При утвърдителен отговор и при положение че в случая вземането предвид на присъдата, постановена от Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт), е обусловено от предварителното провеждане на процедурата за признаване, предвидена по-конкретно в членове 463—466 от Наказателно-процесуалния кодекс, запитващата юрисдикция иска да установи и дали тази процедура е съвместима с посоченото рамково решение, доколкото не може да бъде иницирана пряко от осъденото лице.
- 21 Всъщност в това отношение запитващата юрисдикция подчертава по същество, че макар съгласно действащото българско законодателство да е възможно всяко осъдено лице да поиска от компетентните българските съдилища да му бъде определено общо наказание на основание членове 23 и 25 от Наказателния кодекс, процедурата за признаване, предвидена в релевантните разпоредби на Наказателно-процесуалния кодекс и по-конкретно в членове 463—466 от него, може да бъде образувана само по почин на компетентните български органи или на органите на държавата, в която е постановена първата присъда. Следователно дори в случай на бездействие на компетентните органи осъденото лице на практика не може да иницира самостоятелно процедурата с оглед на определянето на такова общо наказание, при което да се вземе предвид предишна присъда, постановена в друга държава членка.
- 22 Освен това запитващата юрисдикция иска да установи дали Рамково решение 2008/675 допуска за целите на определянето на общо наказание, при което ще се вземе предвид наказанието, наложено на г-н Бешков от Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт), да се промени начинът на изтърпяване на последното. Всъщност, тъй като в случая наложеното на г-н Бешков от посочения съд наказание лишаване от свобода в размер на 18 месеца, от които 12 месеца условно, е по-тежко от това, което запитващата юрисдикция е наложила с присъдата си от 29 април 2013 г., тази юрисдикция е длъжна да определи на г-н Бешков общо наказание в същия размер като първото наказание. Съгласно член 66, алинея 1 от Наказателния кодекс обаче на г-н Бешков, който в миналото вече многократно е осъждан на лишаване от свобода в България, не може повече да бъде налагано условно наказание в тази държава членка. Ето защо запитващата юрисдикция счита, че трябва да промени начина на изпълнение на наказанието,

наложено на г-н Бешков от Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт), и да му определи общо наказание в размер на 18 месеца лишаване от свобода при ефективно изпълнение, като същевременно приспадне от него вече изтърпените в Австрия 6 месеца лишаване от свобода.

23 При тези обстоятелства Софийският районен съд решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Как следва да се тълкува понятието „новообразувано наказателно производство“, употребено в Рамково решение 2008/675[...], следва ли същото задължително да е свързано с установяването на вина за извършено престъпление или е допустимо да касае и производство, при което според националното законодателство на втората държава членка наложеното от предишно съдебно решение наказание следва да поеме или да се включи в друга санкция, съответно да се постанови отделното му изтърпяване?
- 2) Следва ли член 3, параграф 1 във връзка с[ъс съображение] 13 от Рамково решение 2008/675[...] да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че процедура, необходима при вземането предвид на предишна присъда, постановена в друга държава членка, не може да бъде иницирана от осъденото лице, а единствено от държавата членка, постановила предишната присъда, съответно от държавата членка, провеждаща новообразуваното наказателно производство?
- 3) Следва ли член 3, параграф 3 от Рамково решение 2008/675[...] да се тълкува в смисъл, че не допуска държавата, провеждаща новообразуваното наказателно производство да променя начина на изпълнение на наложеното наказание от държавата членка, постановила предишната присъда, в това число и в случаите, при които според националното законодателство на втората държава членка наложеното от предишно съдебно решение наказание следва да поеме или да се включи в друга санкция, съответно да се постанови отделното му изтърпяване?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 24 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага единствено за производствата, свързани с евентуалното установяване на вината на обвиняемия, или в смисъл, че е приложимо и за национално производство, което има за предмет да се определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като се вземе предвид наказанието, наложено на това лице от националния съд, и това, което е наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка срещу същото лице за различни деяния.
- 25 За да се отговори на този въпрос, трябва да се отбележи, че член 1, параграф 1 от Рамково решение 2008/675 предвижда, че същото има за цел да определи условията, при които в хода на образувано в държава членка ново наказателно производство срещу дадено лице се вземат предвид предишните присъди, постановени в друга държава членка срещу същото лице за различни деяния.
- 26 За тази цел член 3, параграф 1 от това рамково решение във връзка със съображение 5 от него задължава държавите членки да гарантират, че в хода на такова производство постановените в друга държава членка предишни присъди, за които е получена информация по приложимите инструменти за взаимна правна помощ или при обмен на информация от криминални досиета,

от една страна, ще се вземат предвид, доколкото съгласно националното законодателство се вземат предвид предишните национални присъди, и от друга страна, ще им се признават последици, съответни на тези, които посоченото законодателство придава на националните присъди, независимо дали става въпрос за фактически последици или за последици от процесуално или материалноправно естество.

- 27 В член 3, параграф 2 от посоченото рамково решение се уточнява, че това задължение се отнася до досъдебната фаза, до самото съдебно производство и до фазата на изпълнение на присъдата, по-специално във връзка с приложимите процесуални правила, включително свързаните с определяне на престъплението, вида и тежестта на наказанието, както и с правилата за изпълнение на решението. Така в съображения 2 и 7 от посоченото рамково решение е предвидено, че националният съд трябва да може да взема предвид присъдите, постановени в други държави членки, включително за да определи мерките по изпълнение, които могат да бъдат приложени, и че последиците от тези присъди трябва да съответстват на последиците от националните решения на всяка от тези фази на производството.
- 28 Следователно Рамково решение 2008/675 се прилага не само за производствата, свързани с евентуалното определяне и установяване на вината на обвиняемия, но и за тези, свързани с изпълнението на наказанието, в които трябва да се вземе предвид наказанието, наложено с предишна присъда, постановена в друга държава членка. Както отбелязва генералният адвокат в точка 59 от заключението си, от преписката по делото пред Съда е видно, че в случая образуваното срещу г-н Бешков производство за определяне на общо наказание е от втората категория, така че попада в приложното поле на посоченото рамково решение.
- 29 Предвид изложените съображения на първия въпрос следва да се отговори, че Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че е приложимо за национално производство, което има за предмет да се определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като се вземе предвид наказанието, наложено на дадено лице от националния съд, и това, което е наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка срещу същото лице за различни деяния.

По втория въпрос

- 30 В началото следва да се отбележи, както бе посочено в точка 18 от настоящото решение, че запитващата юрисдикция иска да установи дали разглежданата в главното производство присъда, постановена от Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт), трябва да бъде предварително призната от компетентните български съдилища по-конкретно по реда на членове 463—466 от Наказателно-процесуалния кодекс, за да може да бъде взета предвид с оглед на определянето на общо наказание.
- 31 Както бе отбелязано в точки 20 и 21 от настоящото решение, макар да има съмнения в това отношение, запитващата юрисдикция изхожда от схващането, че за тази цел трябва предварително да се проведе процедурата за признаване, и с втория си въпрос иска да се установи дали Рамково решение 2008/675 допуска членове 463—466, доколкото те предвиждат, че посочената процедура не може да бъде иницирирана пряко от осъденото лице.
- 32 За да се даде полезен отговор на запитващата юрисдикция, обаче е необходимо предварително да се провери дали това рамково решение допуска провеждането на подобна процедура за признаване.
- 33 За тази цел в съответствие с възможността, призната в постоянната практика на Съда (решение от 21 декември 2016 г., Ucar и Kilic, C-508/15 и C-509/15, EU:C:2016:986, т. 51 и цитираната съдебна практика), поставеният втори въпрос следва да се преформулира като отнасящ се по

същество до това дали Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска вземането предвид в държава членка на предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, да бъде обусловено от предварителното провеждане на национална процедура за признаване на тази присъда от компетентните съдилища на първата държава членка, каквато е разглежданата в главното производство процедура, предвидена по-конкретно в членове 463—466 от Наказателно-процесуалния кодекс, и при отрицателен отговор, дали това рамково решение не допуска национална правна уредба, предвиждаща, че посочената процедура може да бъде иницирирана единствено от компетентните национални органи, но не и от осъденото лице.

- 34 За да се отговори на този въпрос, следва да се вземе предвид възпроизведеният в точки 11—13 от настоящото решение текст на членове 463—466 от Наказателно-процесуалния кодекс, от който е видно, че тези членове уреждат специално производство за предварително признаване от компетентните български съдилища на влезлите в сила присъди, постановени от чуждестранни съдилища, с цел на решението, с което се признават такива присъди, да се придаде действието на присъда, постановена от български съд. Това производство предполага преценка на съответната чуждестранна присъда, за да се провери дали са изпълнени условията, предвидени в посочения член 463.
- 35 В това отношение за целите на прилагането на посочения в точка 26 от настоящото решение член 3, параграф 1 от Рамково решение 2008/675 националният съд несъмнено трябва да може да провери по-специално дали съгласно националното законодателство предишните национални присъди се вземат предвид и евентуално какви са последиците от тях съгласно посоченото законодателство.
- 36 Въпреки това, както предвижда съображение 2 от посоченото рамково решение, целта на последното е да се въведе принципът на взаимно признаване на присъдите и съдебните решения в областта на наказателното право, прогласен в член 82, параграф 1 ДФЕС, заменил член 31 ЕС, въз основа на който е прието същото рамково решение. Както отбелязва генералният адвокат в точки 30, 31 и 64 от заключението си, този принцип не допуска вземането предвид в рамките на посоченото рамково решение на предишна присъда, постановена в друга държава членка, да бъде обусловено от предварителното провеждане на национална процедура за признаване като разглежданата в главното производство, нито пък преразглеждането на посочената присъда на това основание (вж. по аналогия решение от 9 юни 2016 г., Balogh, C-25/15, EU:C:2016:423, т. 54).
- 37 По този начин член 3, параграф 3 и съображение 13 от Рамково решение 2008/675 изрично забраняват подобно преразглеждане, така че предишните присъди, постановени в други държави членки, трябва да се вземат предвид такива, каквито са постановени.
- 38 Следователно, противно на твърдяното от австрийското правителство, макар в съображение 13 да се посочва също, че това рамково решение зачита различните вътрешни правни средства и процедури, необходими за да се вземе предвид предишна присъда, постановена в друга държава членка, и няма пречка държава членка да вземе, ако е необходимо, решение за признаване на равностойни правни последици на тази присъда, във всички случаи приемането на такова решение не може да предполага предварителното провеждане на национална процедура за признаване като разглежданата в главното производство.
- 39 Предвид изложеното по-горе не следва да се отговаря на въпроса дали посоченото рамково решение изисква осъденото лице да може да иницирира самостоятелно тази процедура.
- 40 Ето защо на втория въпрос следва да се отговори, че Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска вземането предвид в държава членка на предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, да бъде обусловено от предварителното

провеждане на национална процедура за признаване на тази присъда от компетентните съдилища на първата държава членка, каквато е разглежданата в главното производство процедура, предвидена в членове 463—466 от Наказателно-процесуалния кодекс.

По третия въпрос

- 41 С третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 3, параграф 3 от Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че националният съд, сезиран с искане да определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като по-специално вземе предвид наказанието, наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, може за целта да промени начина на изпълнение на последното наказание.
- 42 В началото следва да се отбележи, че от преписката по делото пред Съда е видно, че с решение от 15 октомври 2014 г. Landesgericht Klagenfurt (Областен съд Клагенфурт) е установил, че предвиденият в присъдата му от 13 декември 2010 г. изпитателен срок от три години е изтекъл, и поради това е освободил окончателно г-н Бешков от изтърпяване на условно наложената част от наказанието, така че в наказанието като цяло трябва да се счита за изцяло изпълнено. Това обстоятелство, за което запитващата юрисдикция е уведомена по повод на искането за разяснения, отправено ѝ от Съда на основание член 101 от неговия процедурен правилник, трябва да се вземе предвид при разглеждането на настоящия въпрос
- 43 В отговор на този въпрос несъмнено следва да се припомни, както бе изложено в точка 26 от настоящото решение, че съгласно член 3, параграф 1 от Рамково решение 2008/675 предишните присъди, постановени в друга държава членка, трябва по принцип да се вземат предвид, доколкото съгласно националното законодателство се вземат предвид предишните национални присъди, и да им се признават последици, съответни на тези, които посоченото законодателство придава на националните присъди.
- 44 В член 3, параграф 3 от това рамково решение обаче се уточнява, че това вземане предвид няма за последици нито намеса, нито отмяна на предишни присъди, постановени в други държави членки, или на каквото и да е друго решение, свързано с изпълнението им от държавата членка, провеждаща новообразуваното наказателно производство. Освен това, както бе изложено в точка 37 от настоящото решение, тази разпоредба изключва всяко преразглеждане на посочените присъди, поради което те трябва да се вземат предвид такива, каквито са постановени.
- 45 Впрочем от съображение 6 от посоченото рамково решение е видно, че то няма за цел изпълнение в една държава членка на съдебните решения, постановени в други държави членки.
- 46 Следователно същото рамково решение не предоставя на националния съд възможност да преразглежда и променя начина на изпълнение на постановена в друга държава членка предишна присъда, която вече е изпълнена, по-специално като отмени условното осъждане и го замени с наказание лишаване от свобода, подлежащо на ефективно изпълнение. На това основание той не може и да разпорежи ново изпълнение на така промененото наказание.
- 47 Предвид изложените съображения на третия въпрос следва да се отговори, че член 3, параграф 3 от Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че националният съд, сезиран с искане да определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като по-специално вземе предвид наказанието, наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, може за целта да промени начина на изпълнение на последното наказание.

По съдебните разноси

48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24 юли 2008 година за вземане предвид присъдите, постановени в държавите — членки на Европейския съюз, в хода на новообразувани наказателни производства, трябва да се тълкува в смисъл, че е приложимо за национално производство, което има за предмет да се определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като се вземе предвид наказанието, наложено на дадено лице от националния съд, и това, което е наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка срещу същото лице за различни деяния.**
- 2) **Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска вземането предвид в държава членка на предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, да бъде обусловено от предварителното провеждане на национална процедура за признаване на тази присъда от компетентните съдилища на първата държава членка, каквато е процедурата, предвидена в членове 463—466 от Наказателно-процесуалния кодекс.**
- 3) **Член 3, параграф 3 от Рамково решение 2008/675 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че националният съд, сезиран с искане да определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като по-специално вземе предвид наказанието, наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, може за целта да промени начина на изпълнение на последното наказание.**

Da Cruz Vilaça

Tizzano

Berger

Borg Barthet

Levits

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 21 септември 2017 година.

Секретар
A. Calot Escobar

Председател на пети състав
J. L. da Cruz Vilaça